

РЕШЕНИЕ

№ 1293

гр. Варна, 15.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 42 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Моника Жекова

при участието на секретаря Христина Ив. Х.а
като разгледа докладваното от Моника Жекова Гражданско дело №
20233110116260 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Ищцовото дружество „Л.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление :
***, представлявано от управителя И. В., чрез процесуален представител - адвокат от АК
Варна А. Х., със съдебен адрес: ***, тел. *** е сезирало РС Варна на 15.12.2023 г. с искова
молба, предявена против ответното дружество „К.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес
на управление: ***, представлявано от управителя А. Д. А..

Исковата молба е уточнена с молба от 09.01.2024 г. и приведена в съответствие с
изискванията за редовност.

Исковата си молба ищцовото дружество основава на следните твърдени правно
релевантни факти и обстоятелства:

„Л.“ ЕООД, ЕИК:*** извършвало услуги в сферата на информационните технологии,
включително, но не само, цялостна разработка на софтуерни проекти и участие като
подизпълнител / изпълнител, внедряване и поддържане на софтуер, извършване на обучения
и консултантска дейност. От повече от три години „Л.“ ЕООД работело на договорни начала
с ответното дружество „К.“ ЕООД, ЕИК: ***, като работело първо по един софтуерен
проект, след това по друг - „К.“ ЕООД в качество на възложител, а „Л.“ -в качество
изпълнител. Първият договор между двете дружества бил писмен, а следващият/ втори /-
устен. Работата била на утвърдена ценова ставка, като години наред работата между
дружествата протичала в нормално и обикновено сътрудничество. От м. февруари 2021 г.
„Л.“ ЕООД работело по проект на „К.“ ЕООД, наречен Averato, свързан с оптимизация
бизнес процесите на вендинг машини и техните оператори. Работата се изпълнявала от

управителя и едноличен собственик И. В., който бил бивш служител на „К.“ ЕООД. Поради старите бизнес отношения и един приключен успешно писмен договор, за този проект дружествата не били подписвали писмен договор помежду си, а продължили работа по договорени по-рано цени от 34 лв. без ДДС на работен час, като считано от м. септември 2022г. към тази цена била добавена и сумата от 600.00 лв. ,без ДДС , месечно за настройка на сървъри. В рамките на този проект, задълженията на „Л.“ ЕООД били описани като консултантски услуги, но били включвали много повече: съдействие за изграждане на надеждна и резервирана инфраструктура (сървъри), която да може да поема натоварване от хиляди и повече устройства. Уговорено било да се изградят три отделни среди за проекта - за разработка (development), за тестване (testing/staging) и за крайни клиенти (live/production).

В хода на работата си по проекта, „Л.“ ЕООД твърди, че изпълнило напълно и изцяло всички свои задължения по него, включително, но не само чрез свой представител участвало в технически работни срещи минимум на седмична база, изготвило автоматизация на трите среди със сървъри и участвало в изготвянето и разписването на документация за всички компоненти на инфраструктурата, информационната им сигурност, настройките, специфичните особености и проблеми. Няколкократно бил извършван и процес по пренасяне на новосъздаден програмен код от средата за разработка, през средата за тестване, до средата за крайни клиенти.

Всички действия били отчитани във фирмена система за отчитане на времето Clockify, като работата и кореспонденцията били извършвани от предоставена служебна електронна поща (e-mail) на „К.“ ЕООД с адрес ***, включително и за създаването на софтуер, автоматизации, настройки и други в системата за управление на разработка на програмен код (GitHub).

До началото на 2023г., сочи още ищцовото дружество в исковата молба, че нямало никакви спорове между двете дружества, като „Л.“ ЕООД издавало фактури с дължимото възнаграждение, а „К.“ ЕООД заплащало същите, макар и понякога със закъснение.

По същество ищцовото дружество сочи следното:

През м. януари 2023 г. „Л.“ ЕООД предоставило на „К.“ ЕООД консултантски услуги в размер на общо 95 часа, както и извършило настройка на сървъри, поради което „Л.“ ЕООД издало на „К.“ ЕООД фактура №0000000057/01.02.2023г. за сумата от 4596.00 лв. с ДДС за предоставени 95 часа консултантски услуги по 34 лв. на час без включен ДДС и 600 лв. без включен ДДС за настройка на сървърите.

През м. февруари 2023г. „Л.“ ЕООД предоставило на „К.“ ЕООД консултантски услуги в размер на общо 50 часа, както и извършило настройка на сървъри, поради което „Л.“ ЕООД издало на „К.“ ЕООД фактура №*****/01.03.2023 за сумата от 2670.00 лв. с ДДС за предоставени 50 часа консултантски услуги по 34 лв. на час без включен ДДС и 600 лв. без включен ДДС за настройка на сървърите.

През м. март 2023 г. „Л.“ ЕООД продължило да предоставя услуги към „К.“ ЕООД и отново издало фактура №0000000060/03.04.2023г.

Поради това, че се натрупали повече от три неплатени фактури, считано от 03.04.2023 г., „Л.“ ЕООД преустановило предлагане на услуги към „К.“ ЕООД.

Към момента на спирането на работата били изградени три независими среди, като във всяка имало до 10 сървъра от различни видове, като тези от критична важност били резервирани с повече от едно копие за безотказна работа на системата. В последствие, изненадващо, през м. август 2023г., от ответното дружество заплатили фактура №60/03.04.2023г., но не и предишните две.

Към момента на сезиране на съда, обобщава ищцовото дружество, че ответното дружество „К.“ ЕООД дължало на „Л.“ ЕООД сумата от общо 7356.00 лв. с включен ДДС, представляваща сбор от сумите по описаните в искова молбата фактури във връзка с подробно описаните договорни отношения. Тези суми не били заплатени от ответното дружество, нито оспорени, а напротив - в кореспонденция от 07.07.2023г. управителят на „К.“ ЕООД признавал наличието на задължението и това, че не заплатил сумата.

При изложените по - горе твърдения ищцовото дружество е сезирало съда с искането да бъде постановено съдебно решение, по силата на което да бъде осъдено ответното дружество „К.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *** да заплати на ищцовото дружество „Л.“ ЕООД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** СУМАТА от общо 7356.00 лв. с включен ДДС, представляваща сбора от главниците по издадени от ищцовото към ответното дружество фактура № 0000000057/01.02.2023г. в размер на 4596 лв. с вкл.ДДС (за 95 часа консултантски услуги и настройка за сървъри през м. януари 2023г.) и фактура №*****/01.03.2023г. в размер на 2760 лв. с ДДС (за 50 часа консултантски услуги и настройка на сървъри през м. февруари 2023г.) ведно със законната лихва, върху главниците от 7356.00 лв., считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 15.12.2023 год. до окончателното изплащане на вземането.

Ищцовото дружество претендира и заплащане на сторените съдебно - деловодни разноски.

В подкрепа на твърденията и искането си ищцовото дружество е направило искания за събиране на доказателства :

В срока по чл.131 ГПК ответното дружество, чрез надлежно упълномощен процесуален представител - адвокат И. В. от САК е депозирало отговор на искова молба, подписан с КЕП. С отговора ответната страна предлага сключване на съдебна спогодба по чл.234 ГПК , като предлага заплащане на исковата сума на пет равни месечни вноски, считано от датата на влизане на съдебната спогодба.Твърди се в отговора на искова молба, че не е изпълнено изискването на чл. 127, ал. 4 ГПК и е отправено искане съдът да сведе до знанието на ищцовото дружеството желанието на ответното за сключване на спогодба и при евентуално съгласие съдът да одобри съответния протокол, подписан от съда и страните. Към отговора е приложено и надлежно пълномощно за процесуално представителство.

При така изложеното по-горе, съдът е квалифицирал предявения главен иск по чл. 266, ал.1 ЗЗД, а акцесорното искане за присъждане на законна лихва по чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

В открито съдебно заседание проведено на дата **22.03.2024 г.** - **ищецът** редовно призован, представляван от юрисконсулт А. Х. поддържа предявената искова молба и отправя искане за постановяване на неприсъствено решение против ответника,представя списък по чл. 80 ГПК и прави искане за присъждане на разносните сторени от ищеца .

Ответникът редовно призован, не се представлява.

Видно от протокол № **1698/22.03.2024 г.** от откритото съдебно заседание, искането на ищеца съдът да се произнесе с акт по същество на спора при условията на **чл. 238 от ГПК**, настоящият съдебен състав е намерил за **основателно**. Това е така, защото съгласно чл. 238, ал.1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на искова молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. В настоящия казус ,за да се произнесе по искането на процесуалния представител на ищцовата страна, съдът е намерил, че същото е сторено своевременно. В първото открито заседание представител на ответника не се явил, ответникът не е заявил изрично, че желае делото да се гледа без процесуален представител на ответника, но е бил подаден отговор на искова молба, сторено на 19.02.2024 г. С отговора : ответникът предлага да се сключи съдебна спогодба по чл. 234 от ГПК. По правната си същност изявлението на процесуалния представител на ответника в срока по чл. 131 от ГПК , съдът е приел, че не е отговор на искова молба, а по-скоро признание на иска, т.к. искът не се оспорва, а се предлага сключване на спогодба.При тези мотиви съдът е уважил искането на ищцовата страна за постановяване на съдебно решение при условията на чл. 238 ГПК и прекратил съдебното дирене.

Съдът, като взе предвид, че на ответника са били указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа и неявяването му в съдебно заседание, без да е поискано делото да се гледа в отсъствие на ответника, както и че предявеният иск вероятно е основателен, с оглед на посочените в исковата молба обстоятелства и представените доказателства, намира, че следва да бъде постановено неприсъствено решение, като искът бъде уважен изцяло.

При постановяване на крайния си съдебен акт, ВРС уважава изцяло предявените искиове ,така, както са заявени .

С оглед изхода на спора съдът съгласно разпоредбите на чл. 81 и чл. 78,ал.1 ГПК в полза на ищеца и в тежест на ответника следва де се присъдят сторените от ищеца съдебно – деловодни разноски .

В представения по делото на лист 36 -ти списък по чл. 80 ГПК ищцовата страна претендира разноски по делото от общо 1539.24 лв. представляващи сбора от заплатена държана такса от 294.24 лв., внесена по сметка на РС Варна при завеждане на иска , както и сумата от 1245 лв. заплатено по банков път адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от дата 29.11.2023 г.

Съдът присъжда в полза на ищеца изцяло сторените разноски за заплатена държавна

такса и за адвокатско възнаграждение като доказани и по основание и по размер, на осн. чл. 78 ,ал.1 ГПК.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.238 от ГПК, вр. чл.239 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответното дружество „К.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцовото дружество „Л.“ ЕООД, ЕИК:***, със седалище и адрес на управление: *** **СУМАТА** от **общо 7356.00 лв.** (седем хиляди триста петдесет и шест лева)с включен ДДС, представляваща сбора от главниците по издадени от ищцовото към ответното дружество фактура № 0000000057/01.02.2023г. в размер на 4596 лв. с вкл.ДДС (за 95 часа консултантски услуги и настройка за сървъри през м. януари 2023г.) и фактура №*****/01.03.2023г. в размер на 2760 лв. с ДДС (за 50 часа консултантски услуги и настройка на сървъри през м. февруари 2023г.) **ведно със законната лихва**, върху главниците от 7356.00 лв., считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - **15.12.2023 год.** до окончателното изплащане на вземането, **на основание чл. 266, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.**

ОСЪЖДА ответното дружество „К.“ ЕООД, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ищцовото дружество „Л.“ ЕООД, ЕИК:*** **СУМАТА от общо 1539.24 лв.** (хиляда петстотин тридесет и девет лева и двадесет и четири стотинки) - сторените от ищцовата страна **съдебно - деловодни разноси** пред настоящата съдебна инстанция за заплатена държавна такса и адвокатски хонорар, **на основание чл. 78, ал.1 ГПК.**

Съгласно чл.127, ал. 4 от ГПК, ответникът има възможност да заплати на ищцовата страна присъдените парични вземания по банков път, по посочената от ищцовата страна банкова сметка с реквизити : **ВІС: *** , ВІС *** , водена при „О. Б. Б.“ АД.**

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от Решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____